

SOKOLSKI GLASNIK

GLASILO SAVEZA SOKOLA KRALJEVINE JUGOSLAVIJE

Mesečni prilog „Sokolska prosveta“

Ljubljana,
20 oktobra 1933Izlazi svakog petka • Godišnja pretplata 50 Din • Uredništvo i uprava nalazi se u Učiteljskoj tiskari, Frančiškanska
ulica 6, telefon broj 2177 • Račun poštanske štedionice broj 12.943 • Oglasi po cenicu • Rukopisi se ne vraćajuGod. IV
Broj 42

Slovensko Sokolstvo i naše dužnosti

Početkom ovoga meseca formiralo se je na sednici u Ljubljani načelnništvo Saveza slovenskog Sokolstva, gde je za načelnika bio jednoglasno izabran br. dr. Miroslav Klinger, načelnik COS, a za zamenike načelnika braća: Miroslav Ambrožič, načelnik Saveza SKJ, Josip Kapelka, načelnik poljskog Sokolstva i inž. Nikola Manohin, načelnik ruskog Sokolstva. Time je Savez slovenskog Sokolstva definitivno dobio svoje tehničko vodstvo, dok je njegovo starešinstvo bilo izabrano već u leti ove godine u Ljubljani na čelu s bratom dr. Stanislavom Bukovskim, starostom COS. Za sedište Saveza određen je Prag, što daje češkoslovačkom Sokolstvu obavezu za naročiti rad.

Savez slovenskog Sokolstva priprema za g. 1935 slet u Varšavi, čije će vodstvo biti jedinstveno, a proste vežbe, koje će se na tom sletu vežbati, zajedničke, kao što će biti i zajedničko i još drugo. Time se na tehničkom polju dolazi do potrebnog jedinstva. Stalno je, da će novo vodstvo Saveza ovu težnju za jedinstvom i što tesnijom saradnjom nastojati i da sprovede i na drugim poljima rada. Kao prvo pitanje dolazi tu na red pitanje jedinstvenog duha u slovenskom telesnom uzgoju. Nalazimo se, naime, pred mogućnošću jedinstvenog školovanja i odgajanja prednjaka, jedinstvene organizacije, jedinstvenog reda takmičenja i t. d., a osobito pruža se mnogo mogućnosti u tom pogledu pri takmičenju sokolskih takmičara, o kojim se je mogućnostima delimično i već do sada raspravljalo, a delimično se i još raspravlja. Naročito se ovde pruža mogućnost što redovitijih uzajamnih veza u smučarstvu, atletici i u sportovima na vodi, a pogotovo pak u takmičenjima na spravama. Ovakva takmičenja za prvenstvo SSS u raznim granama podala bi programima sletova i sokolskih priredaba bogatiji i življiji sadržaj.

Ali slovensko Sokolstvo ima i još daljnjih zadataka. Pre svega preostaje

još mnogo rada na polju sokolske ideje. Iako će možda potrebe iziskivati da se pojedinim narodima u idejnom pogledu ostave osnove njihove individualnosti, ipak neće biti moguće da se izbegnu rešenja nekih temeljnih pitanja, naime pitanja političkog, kulturnog i socijalnog značaja. S tog razloga ne sme se, dakle, mimoći potreba, koja nam nalaže što uže međusobne veze svega Slovenstva i u tom pogledu. Jer ko je drugi pozvaniji da bude nosilac ovih ideja nego Sokolstvo, u čijim je redovima oko milijon pripadnika. Ovakva jedna organizacija mora da ima odlučnu reč, koja joj i pripada, u Slovenstvu i u svetu uopće.

Svi pojedini slovenski savezi članovi su i Međunarodne gimnastične federacije. I tamo treba da se stvori slovenski blok, koji će još više ojačati ugled Sokolstva, ugled koji mu uostalom pripada i po broju članstva i po njegovom značenju. Radosna je danas činjenica, da je predsednik Federacije br. Zamojski, starešina poljskog Sokolstva, i da je potpredsednik tehničke komisije Federacije br. dr. Klinger, načelnik SSS i COS.

U Savezu slovenskog Sokolstva vidimo i nekih nedostataka. U njemu, naime, još nema Bugara, dok smo Lužičke Srbe izgubili. Da li će novo vodstvo uspeti da pridobije Bugare u redove slovenske porodice, i da li će se interesovati i za sudbinu Lužičkih Srba? Nadalje ne sme se mimoći također ni slovensko Sokolstvo u Americi. I s te strane postoje nerešena pitanja, koja nikako ne jačaju organizam Slovenstva. Potrebno je stoga da se koncentrišu sve snage u Evropi i Americi, da bi Slovenstvo, a pre svega Sokolstvo, moglo da imponuje svojom organizovanom snagom čitavom svetu i da svojim organizatorskim sposobnostima postigne među kulturnim narodima ono mesto, koje mu zaista i pripada.

Vincenc Štjepanek — Prag.

mo svima šta smo. Čuje se u zadnje vreme da stari prokušani sokolski radnici ostavljaju sokolske redove, jer nisu zadovoljni s novim duhom. Zar je to moguće? Zar može borac ostaviti bojno polje kada vidi premoć svojih neprijatelja? Oni, koji propovedaju ustrajnost u borbi ne mogu biti sami malo-

dušni. Ako ste u istinu iz kojih bilo razloga otišli, dodite ponovo u našu sredinu i pomozite onima, koji su ostali. Vreme je da se prekine s dogmatiziranjem forma i skine velo s pravih sokolskih načela.

Prof. Aleksandar Beljovski — Tuzla

Sredstva za saniranje sokolskih domova

U nizu višekratnih članaka i iznešenih mišljenja u našem Sokolskom glasniku po predmetu podignuće sokolskih domova kod nas, u Jugoslaviji, koje su članke i mišljenja iznela izvesna braća, a među njima i ja, kako bi se dalo najlakše naći sredstava i načina, da se izgrade sokolski domovi, onde, gde ih do sada nema. Manje — više, svi se mi, koji diskutujemo po ovom pitanju i koji iznosimo svoja mišljenja i predloge, slažemo u tome, da sokolske domove neosporivo trebamo. Jedni predlažemo zadrugarstvo, jedni naročiti Savezni fond, jedni zastupaju mišljenje, da je najbolje što se učini iz sopstvenog znoja uz sopstvene žrtve i t. d., ali nikako ne dolazimo do konačnog i stalnog zaključka: kako ipak da se namaknu potrebna sredstva za gradnju sokolskih domova. Tim povodom, našao sam se ponovno pobuđen da kao Sokol, stavi pozvanima i celoj sokolskoj javnosti još dva, možda lako i bez naročitih žrtava izvediva predloga, a to su sledeći:

I Predlog

Kada bi naš Sokolski savez, a i Ministarstvo fizičkog vaspitanja naroda obratili se i zamolili, da država dopusti gledom na veliku misiju Sokolstva u opšte, a u našem narodu i državi specijalno, da se pored državnih poštanskih maraka lepe na poštanske pošiljke i takse marke Sokolstva, slično, kao što je do neki dan bio slučaj s markicama u korist Crvenog krsta. Verujem i to čvrsto verujem, da bi se, para do pare, u kratko vreme tokom jedne godine dana, sakupila ogromna suma novaca, koja bi se potom stavila na raspolaganje bratskom Sokolskom savezu da pod nadzorom Ministarstva fizičkog vaspitanja naroda i odobrenim planovima po ovom potonjem, sagrade sokolski domovi, onde, gde su momentano najpotrebniji. Kada bi se recimo tokom godine 1934 kroz 6 meseci i to: januar, mart, maj, juli, septembar i novembar na svim poštama u državi pored državnih maraka lepilo i sokolske marke, dobio bi Savez Sokola za tih 6 meseci minimum šest milijuna dinara, a to je velika suma za sokolske domove. I tako bi tokom godine 1934 pored novca koji eventualno ima koja jedinica za gradnju doma, bilo podignuto sa po cca. 50.000 Din oko 120 sokolskih domova u 120 sokolskih sela. Držim, da bi ovo bio najlakši način, da se dode do sredstava za ovo važnu svrhu, a i sigurno jemstvo za veći opstanak Sokolstva naročito u našim selima.

Poštama bi se stavilo u zvaničnu dužnost, da isto kao i markice Crvenog krsta, rasprodaju pored državnih uporedno i sokolske marke i poništavaju ih na svim poštanskim pošiljkama, na običnim i preporučnim listovima, dopisnicama, novčanim listovima, novčanim uputnicama i paketskim i t. d., jednom reči tamo i svagde, gde se lepe državne poštanske marke. Time bi se, bar ja držim, popularizovao Soko u samom narodu, a doprinelo bi mu se mnogo, a bez štete i tereta u opšte. Gradjanstvo svih staleža i onako dopisujući, plaća 1.50 Dinara za običan list, a kad bi platio više 0.50 Dinara dakle 2 Dinara, ne bi se bunio, a niti imao zašto buniti, jer 50 para ne pretstavlja skoro nikakvu žrtvu, a baš tih 50 para činili bi i narodu i državi ogromne koristi.

Velim, Sokolstvu bi prestiž neobično porastao, a za dokaz navodam samo slučaj s novom emisijom hiljadarki gde je prikazana ptica u letu, koju narod smatra za sokola i čuo sam lično govoriti, kako je Sokolstvu zbilja poklonjena velika pažnja, da je pretstavljen čak i na samom novcu naše

zemlje. Dakle, možda i ne misleći na to, u puku je Sokolstvu time i nehotice možda, renome mnogo porastao. Diči se zato što je Soko, jer Soko je pretstavljen čak i na najvećoj novčanici naše države! Eto samo slučajnog primera!

Ovo bi iznešen moj prvi predlog i mišljenje.

II Predlog

Kad bi se postupilo slično postupku Društva za zaštitu i vaspitanje dece u Beogradu, koje je izdalo nekoliko milijuna komada prosvetnih markica s prikazom spomen kapele na Kajmakčalanu. Svaka ta markica stoji jedan Dinar.

Društvo je uz preporuku svih mogućih ministarstva razaslalo diljem države svoje ljude, koji su po svim nadležnostima državnim i samoupravnim, pa čak i po privatnim preduzećima, razdelili ove markice uz naplatu odgovarajuće sume novca. Društvo je dobilo za kratko vreme nekoliko milijuna dinara.

Nadleštva su ove markice predumice isplatila iz kase, a kasi se ta predumljena suma novca vraća postepono, jer nadleštva te markice lepe pored državne takse na sva dokumenta. Znam na primer opštinske uprave, koje su uzele te markice »Prosvetnice Kajmakčalan« po 3, 5 pa čak i 10.000 komada, a ispod 1000 komada nema opštinske uprave, koja je manje uzela. Stoji komad jedan Dinar, a taj jedan Dinar nikoga neće upropastiti ili oštetiti, ali Dinar do Dinara, društvo je lepo skupilo nekoliko milijuna Dinara. Ja također te Prosvetnice Kajmakčalan lepim na zvanična dokumenta svih vrsta i nikada i nitko nije me u opšte upitao kakova je to marka i čemu služi, a svatko bi se zainteresovao, pitao i tražio obavještenje, kad bi na takovoj jednoj markici video simbolički prikazan ili razvoj Sokolstva ili samoga Sokola u paradijnoj opremi. Velim to, jer Sokolstvo je danas kod nas prodrlo u najšire slojeve naroda i čak u najzabavnija sela. Tim veća bi ljubav prema tome Sokolstvu bila.

I u tom bi se slučaju opšte reklo, pazi kako se polaže pažnja na Sokole, da im čak u čast i biljege prave s njihovim sokolskim obeležjem.

Eto, to bi bio moj drugi predlog i mišljenje!

Što se tiče samog sokolskog zadrugarstva, kako ga idealno zamišljaju nekoja sokolska braća, kao Soko i kao idealista Soko, mogao bi reći samo toliko, da je ta ideja vredna svake pohvale, ali mislim, neizvediva i po njoj nikada do domova. Treba imati u vidu, da danas puk ne veruje najidealnijoj stvari što se tiče banaka i zadruga. Ima čudno iskustvo u tome. Danas gradjanstvo bez razlike staleža općenito veruje samo u onu uložnicu ili vrednosni papir gde jasno i glasno stoji »Za ulog jamči država«, a sve ostalo makar bilo najbolje, makar bilo ne znam koliko sigurno, ne pali kod naroda, pa bio Soko ne znam koliko. Dao Bog da sokolsko zadrugarstvo bude provedeno, jer zbilja je idealno za mišljenje, ali ne verujem, da će i najidealniji Sokoli biti revni članovi i ulagači.

Iznosim sve ove retke sa željom da posluže, ako mogu poslužiti, našem dragom Sokolstvu, čiji sam član srecim i dušom i kome želim samo ono, što bi mu bilo najbolje, pa molim sve zvane i merodavne da se pozabave ovim predlozima i mišljenjem, jer više mišljenja mogu dovesti do jednog stalnog i dobrog i korisnog rada. Ako se čeka na to, da svako društvo svojim znojem podigne svoj dom, velim slobodno pred svima, retki će ti i takovi biti, a ako i budu prezađući se preko usiju, a dug je najzločestiji drug.

Stevan P. Bajić, Gerovo.

II pokrajinski slet Saveza SKJ u Sarajevu na Vidovdan 1934

Sarajevo se sprema da proslavi dva velika datuma: dvadesetogodišnjicu početka borbe za oslobođenje i dvadesetpetogodišnjicu osnivanja prve sokolske župe u Bosni i Hercegovini sa središtem u Sarajevu. Te dve godišnjice proslaviće se u okviru pokrajinskog sokolskog sleta, koji priređuju sarajevska, mostarska, cetinjska, užička, tuzlanska, banjalučka i kragujevačka sokolska župa. Sarajevska sokolska župa, koja će biti domaćin sleta, čini velike pripreme za ovaj slet, koji će svakako biti jedna od najvećih nacionalnih manifestacija Sarajeva.

Četrnaest sekcija odbora organizuje sve poslove oko ove velike manifestacije, na kojoj će uzeti učesća najmanje oko trideset hiljada Sokola iz cele Jugoslavije, pored gostiju iz Češkoslovačke i Poljske. Veliki stadion »Slavije« preuređuje se za ovaj slet, tako da će na njemu biti deset hiljada mesta za sedenje i dvadeset hiljada mesta za stajanje. Okolne zgrade i gradilišta uređić se za svlačionice i zbornište vežbača.

Na glavni sletski dan otvoriće se i sokolska izložba, koja će dati sliku rada i napora Sokolstva Bosne i Hercegovine od prvih početaka pa do danas.

Pokrajinski slet u Sarajevu biće komemoracija svim onim žrtvama koje je Sokolstvo tih krajeva dalo u borbi za oslobođenje. A te žrtve nisu ni neznatne ni malobrojne. Sokolstvo pomenutih krajeva s ponosom gleda na svoje heroje i žrtve, i pokrajinski slet biće velika apoteoza njihovim pregaranjima.

Isto tako idući Vidovdan u Sarajevu biće jedan veliki datum i za živo Sokolstvo, za celo jugoslovensko Sokolstvo. Slet će biti sav u znaku sokolskog Sokolstva, koje je našlo svoj pravi put u času kad je br. Čeda Milić, jedan od sokolskih pionira bosansko-hercegovačkih krajeva, osnovao prvu sokolsku četvu u Hercegovini. Od toga časa Sokolstvo ovih naših krasnih i junačkih krajeva dobilo je neverovatnu unutrašnju snagu i danas je čitav ovaj kraj, od Šumadije do Boke, posejan sokolskim četama, koje uspešno vrše veliki posao preporoda našeg sela. Vidovdanski slet biće ogledalo dosadašnjeg rada na selu i on će jasno pokazati u čemu je misija jugoslovenskog Sokolstva u slobodnoj domovini. To daje veliku istorijsku važnost i značenje sletu u Sarajevu i on će nesumnjivo biti uvod u jedan novi i široki razmah Sokolstva prema velikom cilju kome ono ide.

13 godišnjica Rapalla

Klub jugoslovenskih akademika iz Trsta, Gorice i Istre u Ljubljani (ranije Klub primorskih akademika) javlja, da ima spremna predavanja: Rapallo kao i predavače. Pomenuti klub apelira na sva sokolska društva da sama prirede ili uz saradnju s ostalim nacionalnim društvima na 13 godišnjicu rapallskog ugovora spomen-večeri. Kako ove godine pada 12 novembar na nedelju, uputno je, da se održi komemoracija u predvečerje t. j. u subotu ili pak u nedelju posle podne. Društva, koja žele predavače treba da se jave čim pre. Putne troškove i event. hranu plaćaju društva sama.

U petnaestoj godini oslobođenja i ujedinjenja moramo da se setimo također i onih, koji čame pod jarmom italijanskog fašizma.

Braćo, dužnost nas veže! Izvršimo je!

Klub jugoslovenskih akademika iz Trsta, Gorice i Istre u Ljubljani, Selenburgova ulica 7/I.

Šta smo i gde smo

U teška vremena kada je češki narod bio već na rubu svoje nacionalne propasti, kada je pangermansko more skoro poplavilo još jednu oazu slobodnog slovenskog duha, javio je među njima veliki Tirš. Svestan moći svoga naroda, verujući u svetlu mislonarsku budućnost Slovena, nadahnut fanatizmom velike ideje, on je smelo stao na put preporoda češkog naroda i s njim mnogobrojnoj razjedinjenoj Slovenstvu. Odličan poznavalac istorije, s umom filozofa konstruktora, on je pronašao način i osvetlio put i ciljeve slovenskog preporoda. Život je većito kretanje i borba za bolju budućnost, a za borbu je potrebna snaga i impulzivni zdrav duh. Ali borba vodi k napretku tek onda, kada je svesna i kada cilj postignuća može da opravda i najteže žrtve. Tirš nam je dao metode kako ćemo osnažiti naše mišice u svom jedinstvenom sustavu telovežbe, a našim duhu i težnjama postavio je jasan i određen cilj. On ne veruje u intenzivnost slovenskih masa, on ide za tim da ih probudi i da im da mogućnost uzgajanja i svojih plodova na njivi čovečanske kulture. Osnaži i preporodi prvo svoj narod, uvedi ga u kolo ostale slovenske braće i s njima skupa, kao jedna velika celina, stupi ravnopravno u zajednicu čovečanstva. Svršio se krvavi svetski rat i veći deo slovenskih plemena ujedinjenih u svojim nacionalnim državama prevallili su prvi etapu Tirševog puta. Postignuta je mogućnost neograničenog usavršavanja u duhu sokolskih ideja, mogućnost javno i bez straha pokazati svoje pravo lice i s obnovljenom snagom nastaviti svoj istorijski put. Na čelu sa Savezom slovenskog Sokolstva, milijoni Slovena pobuđuju kod svojih neprijatelja zbuñenost i strah. Očekuje se snažno širenje pokreta, pangermanska štampa vapi o slovenskoj opasnosti i po svemu izgleda da je Tiršov san blizu svemu ostvarenja — probudena masa diže se na noge. Da li je to stvarno tako? Šta smo mi učinili u toj ujedinjenoj slobod-

noj Jugoslaviji? Odgovor može biti samo jedan. Učinili smo nešto, no ni iz daleka toliko koliko bi se moglo. Ni na čemu neosnovani jugoslovenski separatizam dugo je vremena kočio očekivani napredak, ali prebolili smo i njega. Na čemu smo sada? Da li točno idemo onim putem kojim nas je poveo veliki Tirš, da li još uvek imamo pred očima njegov cilj? Naša prva zadaća je bila: Osnažimo i preporodimo našu državu u duhu sokolskih načela. Skoro u svakom gradu Jugoslavije niklo je sokolsko društvo, vežba se u sokolanama, priređuje se akademije i javne nastupe. Da li je sve to znak snage i poleta? Stvarno nije, jer jedva 5% stanovnika dotičnog mesta pripada dotičnom društvu, a jedva 1% redovno vežba. A od toga većina točno ne zna što su i zašto su ujedinjeni u sokolskim redovima. Masa od 90% gleda sa strane na sokolske produkcije isto tako kako bi gledala i na cirkusne pretstave ili utakmice sportaša, čak i s manje simpatija. Silom međunarodnih političkih prilika postala je aktuelnom i naša druga zadaća: Ujediniti braću u zajedničkom sveslovenskom kolu. Sam život to imperativno zahteva. Vrhovni vladar slovenskih država stali su na čelo toga pokreta. Od Sokolstva se zahteva da ono bude u prvim redovima i da da sve što može za ostvarenje toga cilja. Svaki ima pravo da nas zapita: Gde smo? Izgleda da se mi stidimo da javno propovedamo naša načela; suštinu ideje pokrivalo velom kazujistik, a forme proglašujemo za dogme. Neka zna svaki: Da smo mi borbeni panslovenska organizacija. Biti Soko znači biti Sloven. Mi nismo osvajači, ali snažnom mišicom uvek smo spremni braniti našu slobodu i naša načela. Naše sokolane nisu stvorene samo za prake u pojedinim granama telovežbe, one su škole za široke mase u kojima se trenira telo i duh Slovena. Što ne zna čeo narod, ne zna niko. Naši prednjaci nisu samo učitelji gimnastičkih veština, oni moraju biti apostoli čitave Tirševе nauke. Pokaži-

* Donosimo i ovaj predlog iako se s njime ne slažemo. Ur.

SLOVENSKO SOKOLSTVO

Pokrajinska takmičenja moravskog naraštaja

Kako radi sistematski češkoslovačko Sokolstvo vidimo također iz činjenice, da se priređuju u pojedinim pokrajinama takmičenja članstva i naraštaja, da se tako očuva pravi takmičarski duh. Moravske župe pozvale su ove godine svoje naraštajske takmičare u Trzebič, u mesto, gde su radila braća Mahal Jan i poznati legionarski pukovnik Švec. Mesto s bogatom sokolskom tradicijom je u velikom broju posetilo takmičenjima i pokazalo svestrano zanimanje za ove vrste priredaba. Učesnici naraštaja iz svih 12 moravskih župa potpuno je zadovoljilo. Za najbolju vrstu određen je prelazni dar, koji je darovala Sokolska župa iz Olomuča za sokolski peterboj. Pobjedio je naraštaj župe pukovnika Šveca, koji je osvojio svega 3535 točaka. Iza naraštaja ove župe dolaze: Mahalova, druga Brnska, Slovačka, Olomučka, Severo-moravska, Palackoga, Austrijska, Miliceva, Kralja Jurja, Pernštejnska, a na zadnjem mestu dolazi Prostějovska.

70 godišnjica Sokola Plzenj I

Jedno između najvećih i najagilnijih češkoslovačkih sokolskih društava, Sokol I u Plznu, slaviće 25. oktobra svoju 70. godišnjicu opstanka. Društvo je osnovao br. dr. Viljem Šel, koji mu je bio i prvi starosta. Danas je to društvo duša plzenjske sokolske župe, koja je jedna od najboljih u češkoslovačkom Sokolstvu, te broji oko 2.600 članstva i veliki broj sokolske omladine. Kao uvod u jubilaru godinu priredilo je ovo društvo veliku telovežbačku akademiju, zatim se je vršila jubilejna priredba pod geslom »Proteklo je 70 godina«. Dramatska sekcija priredila je vrlo uspešnu igru iz sokolskog života »Iz prve dobe Sokolstva u Plznu«, koju je napisao br. Entner. Društvo je, razume se, pokazalo također i sa svojom javnom vezom svu svoju silu i svežinu, priredilo je kazališnu scenu na svojem letnjem vežbalištu, smučarska takmičenja, turnir u odbojci, ceo niz raznih predavanja i t. d. U ovom jubilaru mesecu otvorena je društvena izložba, a na sam dan osnutka društva t. j. 25. oktobra biće velika telovežbačka akademija uz učestvovanje društvenog velikog orkestra i pevačkog zbora. Svečana glavna skupština sazvana je za 28. oktobra, na dan godišnjice oslobođenja. Plzenjsko Sokolstvo stvorilo je u toku 70 godina iz ponemnog i nacionalno mlađnog industrijskog centra sadašnji nacionalno svesni Plzenj.

Takmičenja starije braće u Plznu

Plzenjska sokolska župa priredila je 8. oktobra za sva svoja društva, gde vežbaju i starija braća, posebna takmičenja, koja su vrlo lepo uspešna. Stara garda se je takmičila na vratilu, razboju, konju u šir, skoku u visinu, bacanju kugle s obe ruke i u jednom sastavu prostih vežaba. Između 32 takmičara bio je najstariji brat Kosinka iz Plznja sa 62 god., trojica su bila stara preko 50 godina, 15 braće bilo je starije od 40 godina i ostali preko 35 godina. Prvenstvo je osvojio br. Matatko iz Plznja.

Ženska međunarodna takmičenja i Sokolstvo

Svojevremeno smo izvestili o glavnoj skupštini Međunarodne telovežbačke unije, koja se je održavala ove godine u Lozani, te smo tom prilikom izvestili, da je bilo s. Jadvigi Zamojski poveren zadatak da izradi privremeni nacrt takmičenja za žene na međunarodnim telovežbačkim takmičenjima u Budimpešti, koja se održavaju naredne godine. Kako izveštavaju navedena je sestra, načelnica poljskih Sokolice, izvršila svoj zadatak i predložila nacrt na merodavno mesto. Stoga će imati načelnštva slovenskih sokolskih saveza naročito ČOS, SKJ i Poljske prilike da raspravljaju o učesnicu na pomenutim takmičenjima. ČOS zauzeće svoje stanovište u jesenjem zasjedanju ženskog načelnštva. Kako je pak vreme za pripreme za ta takmičenja već prilično odmaklo, odlučilo je pretsedništvo ČOS u sporazumu s tehničkim organima, da već sada raspíše izborna takmičenja najboljih vežbačica da budu za svaki slučaj sve pripravljeno. Izlučna takmičenja biće već 22. oktobra u Pragu.

Takmičenja članica obuhvataće tri dela: telovežbački čas, što je običajno u pomenutom savezu, kojemu pripada takmičarska skupina, nadalje iz atletskog troboja i posebnog nastupa na pozornici. Za telovežbački čas donekle su propisane sprave tako, da iza rastupa počinje vežbanje na razboju, na brvnu, preskocima na konju u šir, vežbanje dvojica i zaključne zajedničke

vežbe. Na spravama vežba svaka takmičarka svoj sastav. Troboj obuhvata trčanje na 60 m, bacanje koplja i skok u daljinu. Određena je i posebna lestvica za ocenjivanje pojedinih učinaka. Posebni nastupi na pozornici mogu da obuhvataju ritmičke vežbe, narodne plesove, koji mogu da su praćeni glazbom. Za takmičenje dolaze u obzir šestoročlanske vrste; mogu biti također i dve zamenice. Vrsta pak mora da takmiči u svim propisanim disciplinama.

Novi prelazni darovi ČOS

ČOS raspisuje javni natečaj za umetničke slovenske narodnosti za prelazne darove dr. Miroslava Tirša i to za takmičenja vrsta članova višeg odeljenja, nadalje za članice višega odeljenja i za prelazni dar dr. Jindřicha Vanička za takmičenja pojedinaca za prvenstvo ČOS. U odnosnom raspisu čitamo potanke odredbe glede pojedinih osnutaka, u kojem okviru treba da se kreću bilo ideološki, bilo po sokolskoj strani uopće. Svi osnutci treba da su izvršeni najmanje u polovini veličini, izrađeni iz sadre ili bilo koje druge tvrde mase. Zadnji rok za predaju osnutaka je 15. januar 1934. god. U žiriju su sledeća braća: starosta ČOS dr. Bukovski, načelnik dr. Klinger i članica ženskog načelnštva s. Vahtlova, prof. Maržatka, prof. Klouček, akademski kipar Šejnost, Stipl, docent dr. inž. Krh i dr. Zakavec, prof. Univerziteta u Pragu. Raspisane su u svemu tri nagrade po 5000, 3000 i 2000 Kč.

Velik dar za gradnju sokolskog doma

U Rihnovu u Češkoslovačkoj spremna se tamošnje Sokolsko društvo za gradnju vlastitog doma. U tu svrhu darovao je vlasnik tamošnje opekarne br. Emil Bartik toliko opeka, koliko ih može sve pripadništvo društva na dan 8. oktobra odneti i odvesti iz opekarne. Razume se, da se je spomenuto dana sakupilo u opekarni brata Bartika

Iz telovežbačkog sveta

BIVŠI SOKOLSKI VASPITAČ — REKTOR VISOKE GIMNASTIČKE ŠKOLE U MOSKVI

Kako smo već više puta pisali, za vreme prevrata u Rusiji prestalo je za par godina sve sokolsko delovanje, i to radi toga, jer je sovjetska vlada uzela telesni uzgoj u svoje ruke i zabranila bilo kakvo privatno delovanje na tom polju. Radi toga su morala da prestanu radom također sva sokolska društva, pa je mnogo sokolskih prednjaka i vaspitača, koji su tamo delovali, moralo da napuste Rusiju, osobito češkoslovački sokolski radnici, koji su se zatim vratili u svoju domovinu. Međutim to nije učinio Adolf Zigmund, bivši sokolski radnik, koji je postao pristupač sovjetskog režima. On je, naime, nadalje ostao u Rusiji u želji da bi sredi tamošnje prilike u telesno-uzgojnom pogledu, koje su u ono doba bile vrlo slabe ili nikakve. Kako sovjeti nisu nikako hteli dopustiti da se telesni uzgoj provodi po sokolskom sustavu, uveli su za celu Rusiju svoj naročiti način telesnog vaspitanja, pogotovo kada im ni švedski sistem nije odgovarao. Zigmund se je prihvatio toga rada i sastavio je, može se tvrditi, na sokolskoj osnovi novi sveruski telovežbački sistem, pa je zatim i bio imenovan rektorom novosnovane ruske visoke škole za telesni uzgoj u Moskvi.

CENTRALNI INSTITUT ZA TELESNI UZGOJ U POLJSKOJ

Mlada Poljska država također nije htela da zaostane za ostalim modernim državama ni na polju telesnog uzgoja. U toku nekoliko godina podignut je iz državnih sredstava nekoliko Varšave čitav skup najmodernijih zgrada i vežbališta, koji predstavljaju Državni centralni institut za telesni uzgoj, o kojem smo svojevremeno već izvestili. Pomenuti institut za pravo predstavlja Poljsku državnu visoku školu za telesni uzgoj, od kuda izlaze na jednoj strani među građanska telesno-vaspitna društva, na drugoj strani među vojsku svi potrebni instruktori i učitelji, te profesori telovežbe i telesnog uzgoja sviju grana uopće. Tu školu može se s pravom postaviti uz bok glasovitim telovežbačkim školama u Berlinu i Zuvnju kod Pariza. Ima pak još i tu naročitu prednost da, tako rekuć, sjedinjuje u jednom obliku obe spomenute škole.

Zemljište, gde se rasprostire škola, leži oko 8 kilometara daleko od

ogromno mnoštvo sokolskih pripadnika iz Rihnova da učini svoju sokolsku dužnost. Dece su došla sa svojim kolicima tako, da je posmatrač imao prilike da opaža sve vrste kolica, koja su danas veseliše dece, ali pojedini između njih vukao je natovoreno toliko opeka na svojem vozilu, koliko je više mogao. Za decom je sledio naraštaj i razume se također i članstvo tako, da je nastala upravo šarolika povorka iz opekarne do gradilišta, koje je primilo sve vrste vozila, sve vrste pogonskih i uprežnih prometalara, od kravle uprege pa sve do modernog teretnog automobila. Na gradilištu su složili sve opeke, kako je propisano za držanje opeke preko zime, da na proleće 1934. započnu s gradnjom svojeg doma.

Nove sokolske vežbaonice u Pragu

U zadnje vreme otvorila su tri praska sokolska društva svoje sokolske domove: Višegrad, Žižkov i Podoli. — Dok su Višegradanci podigli sasvim novu zgradu, Žižkovčani su samo dogradili dosadašnjem svojem prilično velikom domu još četiri velike vežbaonice, jer su bile dosadašnje prostorije za tako jako društvo i suviše tesne.

Glavna skupština AOS

AOS, udruženje sviju čeških sokolskih društava u Americi, sazivlje za 25. oktobra svoju veliku skupštinu u Čikagu. Do sada su održane tri takve velike skupštine i to: prva 1918. god. u Klivlendu, druga 1923. u Čikagu i treća ponovno u Čikagu 1928. god. Pomenute velike skupštine slične su saborima bivšeg Jugoslovenskog sokolskog saveza na kojima se raspravljalo o svim bitnim pitanjima organizacije. Za razliku od običnih skupština, gde su zastupane samo župe sa svojim delegatima, imaju na velikoj skupštini pravo sva društva na barem jednog delegata. Jednice sa preko 200 članova imaju pravo na dva delegata. Župski načelnici i načelnici sačinjavaju sa saveznim vodstvom tehnički odbor sabora.

Kupujte zastave kod I. NEŠKUDLA Ljubljana, Pražakova ul. 8

458-19

skalice, svačionice i uopšte sve što pripada modernom internatskom kupalištu.

Centralni institut ima svega 4 vežbaonice, jedna između njih određena je za vežbanje žena. Sve su 6,5 m visoke; najveća vežbaonica je duga 30 m, a široka 13; dve ostale muške kao i ženska vežbaonica mnogo su manje i samo su 13 m duge i 12 m široke. Velika vežbaonica služi u zimsko vreme također za igranje tenisa i za ostale igre. Veliku telovežbačku senicu na stadionu već smo spomenili. Sve su vežbaonice opskrbljene samo s onim spravama, koje predviđa novošvedski telovežbački sustav. Svaka vežbaonica ima još i naročito umivalište i svačionice, tako, da je poskrbljeno za potpunu udobnost vežbača.

Izvan zgrada nalaze se dva takmičista, veće, koje je uređeno po načelima modernih stadiona i manje, koje je određeno samo za igre, te je potpuno obrašeno travom. Nadalje nalazi se 7 igrališta tenisa; u šumama, koje pripadaju institutu, uređen je teren za

priredjivanje raznih prekopoljskih trčanja (kroskontri) i taborenja. Prema Visli leži također vrlo lepo zemljište za smučanje, kojim se služe slušaoci za vreme zime delomično za učenje smučanja, delomično za zabavu.

Od velike je vrednosti za čitavu ovu školu znanstveni zavod, koji se deli u više odeljenja, kao: biometrički, anatomski i t. d. Za predavanja služi više predavaonica, među njima jedna sa 240 sedišta, koja se amfiteatralno dižu oko predavačevog stola. Tu se održavaju predavanja o raznim granama telesnog uzgoja sa zornim vežbanjem. Ostale predavaonice nešto su manje i imaju samo oko 80 sedišta.

Poljska je država dokazala kako zna da ceni telesni uzgoj. Iz navedene državne škole iziđi će u toku nekoliko godina veliki broj dobro uzgojenih profesora, učitelja i instruktora za telesni uzgoj, i od nje će imati naročite koristi sve vojničke i civilne škole, te čitav niz telovežbačkih i sportskih udruženja.

KRONIKA

Treći kongres jedinstva slovenskih žena u Beogradu. Ovih dana održan je u našoj prestonici III kongres jedinstva naših slovenskih žena. Ima izgleda da se redovitim vezama staleških, kulturnih i privrednih udruženja slovenskih naroda ipak dode konačno do uže međusobne saradnje. U ovom pogledu od velike je važnosti i ovogodišnji kongres slovenskih feministkinja, tim više, što su u udruženje pristupile i bugarske žene, pa se baš na ovogodišnjem kongresu pokazalo, da su odnosi među Jugoslovenkama i Bugarkama bili sdaćni i zbilja sestrinski.

Umro nestor hrvatskih učitelja. Početkom oktobra umro je u Križevcima nestor hrvatskih učitelja g. Frano Ožegović. Pokojnik rođen se 3. oktobra 1843, dakle upravo pre 90 godina u Križevcima, gde je i učio osnovnu školu. Gimnaziju pohađao je u Varaždinu, a oduševljen za slovensku misao otišao je na preparandiju u Prag, gde je baš u ono vreme počeo pokret nacionalnog otpora. Maturirao je u Zagrebu, a prvo svoje službeno mesto nastupio je u Požezi, otkuda je nakon 2 godine došao u rodne Križevce i tamo bio kroz punih 46 godina u aktivnoj službi. Bio je veoma cenjen, iskren nacionalista te uvažavan kulturni radnik. Osnovao je pevačko društvo »Zvon« a radio je i u drugim društvima.

100. godišnjica rođenja A. Nobela. Dne 21. m. u Švedskoj svečano će se proslaviti 100. godišnjica velikog švedskog naučenjaka Alfreda Nobela, koji je ostavio svoj imetak posebnom fondu, koji svake godine deli nagrade ljudima zaslužnim za čovečanstvo. Ovaj fond, nazvan po osnivaču Nobelov fond, podupire i švedska vlada, a učenjaci čitavog sveta iz sviju područja nauke takmiče se za ovu nagradu, koja nema toliko materijalne vrednosti, kako moralne. Dosada je bilo podeljeno 166 nagrada, koje su primili naučenjaci 15 naroda, a od toga broja najviše Nemci. Nagrade se dele za radove iz fizike, hemije, medicine i psihologije, književnosti i za mir.

IZ ŽUPA I DRUŠTAVA

Župa Bjelovar

SOKOLSKO DRUŠTVO PREDAVAC

Naše društvo priredilo je 24. septembra o. g. svoju drugu javnu vežbu. Mesne prilike u zadnje vreme nisu pogodovale razvoju Sokolstva, pa se osetio kao neki zastoj i mirovanje, ali zaslugom nekih agilnijih članova započeo je rad s dvostrukom energijom i možemo reći, da smo s uspehom zadovoljni.

Javna je vežba u svakom pogledu uspešna. Na programu je bilo ovih 9 točaka: 1) Devojičice III i IV razr. izvodile su prostu vežbu predvođene po s. Stefaniji Lukačin, učiteljici. 2) Dečaci III i IV razr. iz Predavaca uvežbani po bratu S. Majcenu, učitelju, vežbali su prostu vežbu zajedno s četvoricom muške škol. dece iz Rovišća, predvođeni po bratu načelniku Klimeku. 3) Sprave, vežbala braća društava Bjelovar, Rovišće, Predavac. 4) Proste vežbe sa zastavicama ženske dece III i IV razr. predvođene po s. St. Lukačin. 5) Proste vežbe dečaka III i IV razr. predvođene po bratu S. Majcenu. 6) Sprave isti članovi. 7) Devojičice su izvodile prostu vežbu s vencima, predvođene po s. St. Lukačin. 8) Članice bjelovarskog Sokolskog društva predvođene po s. župskoj načelnici. 9) Proste vežbe članova, predvodio br. župski načelnik Tatalović. Brat Klimek

izveo je s decom, koju je doveo, nekoliko igara. Župu Bjelovar zastupao je brat župski načelnik Tatalović i sestra župska načelnica.

Pre samog početka vežbe govorio je sakupljenom članstvu i narodu o sokolskoj ideologiji brat prosvetar Slavko Majcen i ukratko je ocrtao zadatak Sokola kao pokret kulturno narodnog značaja, zatim o nacionalizmu kao uslovu za svestrani razvoj našega naroda, o Sokolstvu kod ostalih slovenskih naroda i uzajamnom radu, te o stanovištu koje Sokol zauzima prema ostalim društvima, koja stoje na protiv Sokolstvu. Brat starešina Nikola Radmilović pozdravio je i zahvalio se narodu na posetu i pozvao ga da pristupe u sokolske redove.

Iza dovršenog programa razvila se ugodna zabava.

Župa Celje

SOKOLSKO DRUŠTVO CELJE

Načrt letnega telovadišča.

Vse brate in sestre, kakor tudi vse one darovalce, ki so prispevali v fond za graditev letnega telovadišča na Glaziji, bo gotovo zanimivo, kakšna je zamisel in načrt te ureditve. Zato jih opozarjamo, da so tehnični načrti letnega telovadišča celjskega Sokola razgrnjeni

v izložbi veletrog. br. R. Stermeckija. Vabimo vse, da si načrt ogledajo. Ta načrt bodi vsem darovalcem v vzpodbudo pri delu zbiranja kamnov v krogu znancev in prijateljev. Vse brate in sestre, ki doslej še niso prispevali v fond sokolskega letnega telovadišča, ponovno opozarjamo, da je naša akcija povsem ločena od akcije SK Celja, ki je naše delo kopiral, in nimamo z njegovo akcijo prav nič skupnega. To objavljamo, da ne bo zamenjave.

Odbor.

LETNO TELOVADIŠČE CELJSKEGA SOKOLA NA GLAZIJI

Delo nabiranja prispevkov v fond za graditev letnega telovadišča na Glaziji lepo napreduje. Na seji akcijskega odbora od 13. t. m. se je konstatiralo, da je bilo v času od ponedeljka t. j. 9. t. m. do seje nabranih prav lepo število kamnov.

Obveznice za prispevke so podpisali:

Uradništvo poštnega urada: po 1 kamen: Boc Anton, upravniki; uradniki Gams Ivan, Kroflič Anton, Volkar Alojz, Burdijan Stana, Rihteršič J. J., Rihteršič Albina, Vengust Jernej, Debelak Marica, Della-Mea Albin, Tkavec Ferdo, Peternel Marica, Pečar Hedviga, Faganeli Mara, Uršič Eda, Črepinšek Ferdo, Hočevar Mirko; znanstveniki Gergolj Janko in Kupec Matvez; po pol kamna: Kolenik Aleš.

Iz trgovskih krogov: 5 kamnov Stermeckij Rudolf, 3 kamne: Loibner Karol, po 2 kamna: Kramar Josip, Lukas Franc, Pšeničnik Miloš in Ravnikar Ivan; po 1 kamen: Cerlini Drago, Konfidenti Fric, Drofenik Alojz, Gorčič Ana, Kopač Franc, Lečnik Anton, Leskovšek Franc, Mislej Anton, Zumer Avgust in Vrtovec Filip.

Iz obrtniških krogov: Po 2 kamna: Robek Anton in Dobravec Mihael; po 1 kamen: Orel Anton, Zerovnik Alojz, Ušaj Andrej, Nerač Franjo in Kunsek Franjo; ½ kamna pa Turin Josip.

Nastavljenici: Zvezne tiskarne: 2 kamna: Četina Milan; po 1 kamen: Kovačič Karlo, Trampuš Slavko, Zupančič Mirko, Perc Karel in urednik Nove Dobe Rado Pečnik; ½ kamna: Višner Leopold.

Razni poklici: Blažen Jakob, viš. dav. up. v p. 1 kamen, Grobelnik Gustav, rač. svetnik 1 kamen, Thaler 1 kamen, Ing. Osvald Anton, šef prog. sekcije 1 kamen; pol kamna pa Grmek Jakob.

Nameščenstvo mestnega načelstva, občinskih naprav in mestne policije je obiskovalo skupni znesek Din 655.—. Podoficirji vojnega okrožja so prispevali skupno Din 122.—.

Vsem bratom in sestram iskrena sokolska hvala!

Župa Kragujevac

SOKOLSKO DRUŠTVO KRUSEVAC

U nedelju 24. septembra na stadionu »Car Lazar« ovašnje matično sokolsko društvo održalo je — uz učešće svojih 8 seoskih sokolskih četa — svoj javni čas.

U dva i po časa po podne, pod pratnjom vojne muzike 47 p. p., pošla je povorka Sokola iz sokolane i prodefilovala je kroz varoš. Na čelu povorke bile su zastave sokolskih četa, kao i ovašnjih Sokola, zatim članstvo Sokola, deca, podmladak, naraštaj, pitomci zavoda »Obilicevo« i čete.

Na programu je bilo jedanaest točaka, koje su izvela sva odeljenja Sokola, članovi četa i pitomci zavoda »Obilicevo«. Izvođene su pored prostih vežaba i onih na spravama još i laka atletika, odbojka i stafetno trčanje naraštajaca iz Krusevca i zavoda »Obilicevo« n dužini 4 x 80 metara.

Ceo program je izveden odlično. Poslednja točka, stafetno trčanje naraštajaca, bila je vrlo uzbudljiva. Trčalo se za srebrni pehar, prelazni dar br. dra Tihomira Protića, šefa ovašnje bolnice i predsednika prosvetnog odbora ovašnjeg Sokolstva. Kako su pitome isti pehar već dva puta osvojili, to je ovom prilikom imalo da se reši, hoće li pehar preći u svojino pitomaca ili će se još takmičiti za njega, jer ga treba tri puta uzastopce osvojiti pa da pređe u svojino jedne ekipe. Međutim ovom prilikom su dobili pehar naraštajci Krusevca, (vreme 41'5).

Ova sokolska priredba dokazala je još jedanput više, da Sokolstvo kao organizacija zasluži svaku pažnju.

SOKOLSKA ČETA GLOBODER

8 oktobra o. g. Sokoli sela Globodera imali su retku svečanost. Izvršili su osvećenje sokolske zastave, koju je podarila i kojoj je kumovala sestra Ljubica Vlade Petkovića, trg. iz Krusevca.

Osvećenje su izvršila braća Rista Antonović i Borisav Trnavac, sveštenici, a u prisustvu predstavnika vojnih i civilnih vlasti, Sokola matičnog društva Krusevac sa zastavom, sokolskih četa iz Stalača i Konjuba sa zastavama, velikog broja učitelja-ca i seljaka mestana i iz okoline.

Posle osvećenja zastave održali su govore braća sveštenici i sestra Ljubica Petković, kuma i darodavka zasta-

ve, koja je na kraju svoga govora predala zastavu starešini matičnog društva Krusevac St. Nikolajeviću, a ovaj br. starešini mesne čete, koji je predao zastavu zastavniku Radosavljeviću, koji primajući zastavu izgovorio je i položio zavet.

Posle predaje zastave zastavnik br. dr. Tihomir Protić, predsednik prosvetnog odbora matičnog društva Krusevac održao je poduži govor u kome je vrlo slikovito i lepo izneo značaj i koristi Sokolstva po narodne slojeve.

Posle osvećenja i govora Sokoli mesne čete, pa onda iz ostalih sokolskih četa i matičnog društva Krusevac, izveli su nekoliko vrlo lepih vežbi, koje su ostavile dobar utisak na sve prisutne.

U podne je bio priređen ručak za sve prisutne gde je bilo i nekoliko zdravica i recitacija od strane muške i ženske dece iz Sokolske čete Globoder. Po ručku nastalo je narodno veselje.

Župa Cjubljana

OKROŽNE PROSVETNE KONFERENCE

Da se zamorejo končno formirati prosvetna okrožja in da pride ZPO tudi v osebn kontakt s prav vsemi brati prosvetarij edine naše župe, je sklenil ZPO, da skliče okrožne prosvetne konference. Prva okrožna prosv. konferenca se vrši v nedeljo 22. t. m. v sokolskem domu v Domžalah in to za edinece kamniškega okrožja. Pričetek točno ob devetih. — Dnevni red: 1. 1. Otvoritev in poročilo predsednika ZPO. 2. Delovni program za zimo. 3. Predlogi delegatov. 4. Volitev okrožnega prosv. nadzornika in 5. Slučajnosti. ZPO opozarja vse brate društvene in četne prosvetarje kamniškega okrožja, da so dolžni brezpogojno udeležiti se te konference, za katero naj se tudi pripravijo, da zamorejo podati potrebne podatke predsedniku ZPO. V kolikor so s statističnimi mesečnimi prosv. poročili še v zaostanku, naj jih prinese s seboj. — Naslednja okrožna prosvetna konferenca se bo vršila za dolensko okrožje v nedeljo 29. t. m. v sokolskem domu v Ribnici s pričetkom ob devetih in z istim dnevnim redom, a tega dne bo tudi okrožna prosvetna konferenca notranjskega okrožja in to ob 9. uri v sokolskem domu v Dol. Logatecu in ne na Rakeku, kot je bilo v zadnji okrožnici javljeno. Tudi za prosvetarje iz teh dveh okrožij velja isto, kot za one iz kamniškega okrožja. Pri tej priliki ponovno opozarjamo na sokolska radiopredavanja ob petkih od 19. do pol 20 ure. — Zdravo!

SOKOL I TABOR, LJUBLJANA

Pretekli mesec so se vršile društvene lahkoatletске tekme obojega članstva in naraščaja. Ženski oddelki so tekmovali v sredo 27. sept. ob 19. zvečer, moški pa kljub dežju in zelo slabemu terenu že v nedeljo 24. sept. ob 9. dop. Oboje tekme so potekle v najlepšem redu. Sodili so obakrat člani moškega vadiateljskega zbora, pri ženskih oddelkih tudi ženski vadiateljski zbor. Tekme članstva je vodil društveni načelnik br. Janko Sket, moškega naraščaja vodnik br. Lubej Lojze, ženske tekme pa društvena načelnica s. Vlada Tratarjeva.

Rezultati doseženi pri tekmoivanju članstva so prav dobri. Da ni deževje močno zmajilo teren in ga razrahljalo bi bili uspehi v posameznih panogah gotovo boljši.

V naslednjem navajamo potek in dosežene uspehe pri posameznih oddelkih:

Člani: Tekmovanje je bilo razpisano tako, da ni bil dosegljiv naslov društvenega prvaka v celoti pač pa le v posameznih panogah, kjer so dosegli zmagovalci te-le uspehe: Skok v dalj z zaletom (15 tek.) 1. br. Čurda H. 602 cm; skok v viš. z zaletom (4 tek.) 1. br. Grünfeld I. 160 cm; skok v viš. ob palici (5 tek.) 1. br. Gašperšič S. 320 cm.

Tekmovalo se je v dežju, zato so uspehi prav dobri.

Met krogle obojerno 725 kg (14 tek.) 1. br. Klemenčič S. 1740 cm; met kopja (3 tek.) 1. br. Pečan M. 3472 cm; 2. br. Grünfeld I. 3465 cm; met diska (6 tek.) 1. br. Seršec VI. 3690 cm; 2. br. Čurda A. 3665 cm.

Uspeh v metu diska je izredno dober.

Tek 100 m (18 tek.) 1. br. Cesar VI. 12'3 sek.; 2. br. Sket B. 12'4 sek.; tek 400 m (10 tek.) 1. br. Čurda A. 56'3 sek.

Posebno pri tehik se je močno občutil izostanek nekaterih naših najboljših tekačev, ki so se opravičili radi posebnega treninga za balkanske igre.

Plezanje po vrvi 7 m iz seda (23 tek.) 1. br. Sket B. 9'9 sek.; 2. br. Preskar H. 10 sek.; Plavanje 50 m prosto je radi hladnega, deževnega vremena odpadlo.

Moški naraščaj A. višji oddelak, troboj: 1. Ribnikar M.; 2. Petročnik I. in Pustoslavšek R.; 3. Blaž M.; B. nižji oddelak, troboj: 1. Stojković D.; 2. Polak B.; Marinc K.

Zmagovalci v posameznih panogah: Skok v višino: 1. Ribnikar M.

145 cm; skok v daljino: 1. Blaž M. 518 cm; met krogle 5 kg, obojerno 1. Ribnikar M. 1992 cm.

Članice: Skok v daljino: 1. s. Palčičeva VI. 466 cm; skok v višino 1. s. Sketova M. 130 cm; met krogle 4 kg, obojerno 1. s. Sketova M. 1585 cm; met žoge s pentljo, obojerno 1. s. Podpacova M. 4928 cm; (2625 + 2303); 2. Sketova M. 4800 cm; tek 60 m 1. s. Palčičeva VI. 8'8 sek.; 2. s. Podpacova M. 8'9 sek.

V skupni oceni je dosegla prvo mesto s. Sketova Milena, drugo Podpacova Marta, tretje Palčičeva Vlasta.

Naraščajnice so prav tako dosegle razmeroma dobre rezultate.

Skok v daljino 1. Makarovičeva S. 378 cm; skok v višino 1. Repotočnikova M. 120 cm; met krogle 4 kg obojerno 1. Repotočnikova M. 1294 cm (745 + 549); 2. Kraljičeva A. 1283; met žoge s pentljo, obojerno 1. Kraljičeva A. 4055 cm (2085 + 1970); tek 60 m 1. Ropičeva N. 9'2 sek.

Agilemu Sokolu I na Taboru želimo še mnogo tako lepo uspešnih domačih prireditev. M. M.

V nedeljo 8. oktobra je društvo priredilo celodnevno peš-izlet v Beričevo pri Sv. Jakobu ob Savi. Izlet je bil po sklepu vadiateljskega zbora in društvene uprave obvezen za vse telovadeče oddelke, kakor tudi za vse ostalo društveno članstvo. Z ozirom na to, da je taborska sokolska družina po številu članstva v Ljubljani najmočnejše društvo je bilo pričakovati veliko udeležbo. Ta društvena prireditev je imela popoln uspeh, kajti izleta se je udeležilo skupno 297 pripadnikov društva.

Po odhodu iz svojega sokolskega doma na Taboru smo najprej obiskali ljubljansko letališče. Vodstvo Aerokluba je z ljubeznivo vljudnostjo ustreglo želji društva ter dovolilo ogled letaliških naprav in aparatov.

Potem je šla dolga kolona Sokolov in Sokolic z letališča čez vas Hrastje na glavno cesto preko mostu čez Savo pri Sv. Jakobu ter nadalje proti Beričevu, kamor so izletniki prišli opoldne. Pri vstopu v vas je na visokem zastavniku drogu vihrala v pozdrav velika državna trobojnica. Sprejem je bil prisrčen. Vsem je odleglo, kajti po dolgem potu si je marsikdo zaželel počitka. Na travniku pod Gradovo gostilno so že bile razpete ponjave na hladnih tleh, kosilo je bilo že skuhan, mreža za odbojko napeta, velika žoga, male žoge, medicinke, natezalna vrv ter in ono, vse je čakalo in vabilo veselja in zabave željne izletnike. Razhod-Voljno! Tedaj pa kakor kadar izpušči trume sokolovpotic na lovu, tako so se oddelki razkopirili in pričeli z raznovrstnimi igrami. — Takoj na to velik naval na kotle in le z veliko težavo je bilo razdeljeno kosilo, tako okusno in dobro. — Po kosilu. Godba, igre, kolo, zabava, ples, nogomet, odbojka, žoge, male žoge, medicinke, velika žoga, teki, skoki, vse karkoli si je pozelel, vse si videl, vse imel. Število izletnikov se množi z domačini, z zamudniki in svojci dece, kateri prihajajo s kolesi in avtomobili. Navdušenje je veliko, zadovoljstvo popolna.

Čas poteka, ura je pet. Prehitro je minilo. Povelje »odhod« in »zbor« nas je vse presenetilo. V strnjениh vrstah korakajo izletniki iz Beričevega proti domu prepevajoči sokolske koračnice in narodne pesmi, godba veselo udarja poskočne koračnice. Naša mala deca, pod 10 let, se krepko drži in junaško prikoraka in vzdrži do Tabora, kjer je razhod.

Prireditvev je popolnoma uspeša. Udeležencev je gotovo bilo še več, kakor uvodoma rečeno, ker je bilo težko prešteti vse one, ki so prišli kasneje. Ta izlet je popolnoma uspel in dosegel svoj namen.

Župa Maribor

SOKOLSKA ČETA PETEŠOVCI

Popravek in dodatek k članku Sok. gl. god. IV. br. 40. str. 3 od 6. okt. 1933. Brat Erker Milan, šol. upravitelj v Peteševcih, je res za časa svojega bivanja tu učenjan v SKJ Dol. Lendava. V Peteševcih je ustanovil prvo sokolsko postojanko, tamburaški zbor, za tem pa si je prizadeval, da je prišlo do ustanovitve Sokolske čete. Doslej je bil vedno zvest svetovalec in sodelovnik nam ki smo prevzeli vodstvo čete. Erker nam vzgaja sokolski naraščaj in ravno on nam je izvečal deca za nastop ter k vežbam pritegnil še deca iz Benice, Marljivo je vežbal telovadbo naše dece, da je nastopila v sosednjih društvih in tu, ter ima zopet pripravljene telovadce in telovadke za nastop v Murskem Središču. Tudi sokolska predavanja je održal ter mu gre za trud in sodelovanje v naši četi vsa čast. Ostali dve učni osebi v Peteševcih res niso člani Sokola in ne sodelujejo, zaradi tega pozivamo dopisnika članka broj 40 str. 3, da se odzove s polnim podpisom in dokazom ker piše »Čudno je pa vendar, da izmed učiteljstva nihče v nobenem oziru ni sodeloval«. Lahko je, da je bil članar napoleono informiran, ali pa tihi med članarjem in Erkerjem kakšno nesoglasje. Četa in javnost mora stati na strani pravice in resnice!

Župa Mostar

SOKOLSKO DRUŠTVO BILEČA

Dne 6 septembra o. g. društvo je održalo svoju javnu vežbu i proslavilo 10 godišnjicu rođenja Prestolonaslednika Petra. Kedovno svake godine održava se na ovaj dan javna vežba, jer je za mesne prilike ovaj dan najpodjedniji. Sve čete došle su pod svojim zastavama, kojih ovo društvo ima šest, a na ulazu u grad pripremljen im je svečan doček. To je bilo rano u jutro. U 10 časova počelo je blagodarjenje u pravoslavnoj crkvi. Sokoli su došli korporativno pod zastavama i prisustvovali molitvi, a tako isto kasnijoj molitvi u musliman. bogomolji. Nakon ovoga bio je u parku zajednički ručak s bratskim četama. Prilikom ručka održao je nekoliko lepih prigodnih govora, a naročito je pobudio interes govor — pozdrav, jednog brata sa sela. Veći deo njegovog govora bio je u stihovima. Također prilikom ručka natekali su se naši guslari iz sokolskih četa, koji će lepše i milozvučnije otpjevati koju narodnu ili sokolsku pesmu. U 2½ časova formirana je pred sokolom impozantna povorka, koja je prošla kroz grad do na vežbalište. Program javne vežbe bio je ispunjen mnogobrojnim točkama koje su izvedene precizno i skladno. Naročito su članovi četa pri nastupanju i vežbi izazvali buru oduševljenja i klicanja, jer su zaista sa svojim jakim i mladenačkim stasom, te ostrim i točnim radnjama, polučili veliki uspeh. Deca sa svojim vežbama s pevanjem i sve ostalo kao vežbe na spravama članova, bilo je za svaku pohvalu. Naveče je priredena igranka, koja je odlično posećena.

Župa Novo mesto

IZ MIRENSKEGA SOKOLSKEGA OKROŽJA

Jesen, čas dozoritve, je v deželi, čas našega intenzivnega dela. Naše vrste se večajo, naša misel zavzema vse večji obseg. Vendar kakor odpada listje, da iz njih izraste drugo, novo, močnejše, tako zapuščajo naše vrste tudi bratje in sestre, ki so nam gradili in pomagali zgraditi današnje mogočno jugoslovansko zgradbo, da iz njih duha zraste novo še popolnejše življenje.

Smrtna kosa je zasegla tudi v naše vrste in ugrabila dvoje bratov-delavcev in nacionalistov.

Društvo Mirna je izgubilo v začetku oktobra agilnega in nadvse požrtvovalnega brata Kendo, večletnega člana društvene uprave in njenega vestnega blagajnika. Še pri zadnjem okrožnem zletu je pomagal na telovadišču in izvršil vso okrasitev prireditvenega prostora v splošno pohvalo. A našel pa si ga pri vsakem delu in rad je delal, sam prevzel nase vsa težja in odgovorna dela, tako, da ga bo društvo zelo pogrešalo.

Istočasno pa je Sokolsko društvo Trebnje spremilo k večnemu počitku br. Broveta, davčnega upravitelja v. p., tudi navdušenega Sokola-Slovana in Jugoslovana. Vse njegovo življenje je bil broj proti germanstvu, kar pričajo številna preganjanja, ki jih je pretrpel pred in med svetovno vojno, ki so imela višek v njegovi internaciji. Ko je stopil v pokoj, se je naselil v Trebnjem, kjer je mnogo pomagal v Sokolskem društvu. Pa tudi svoje sinove in hčerki je vzgojil v nacionalno-sokolskem duhu.

Obema bratoma večni pokoj — a vsem nam v lep spomin!

SOKOLSKO DRUŠTVO NOVO MESTO

Doba številnih letošnjih nastopov je za nami in eva nas v novem delu za prihodnje leto. Telovadnica se je zopet napolnila in pričele so se redne telovadne ure vseh oddelkov, ki so se razveseljivo dvignili. Zlasti so polni oddelki dece, žal pa naraščaj ni tako številan, ker zelo pogrešamo naše dijaštvo, ki se ni odzvalo v takem številu kot smo pričakovali. Upamo na, da se bo število naraščaja gotovo dvignilo. Med ostalimi oddelki naj posebej omenimo močan oddelak starejših članov, ki so na letošnjih zletih se povsod dobro odrezali in novoustanovljen oddelak starejših članic, ki je prvi in edini v vsej župi. Br. načelnik Papež in s. načelnica Adamičeva sta zato lahko na svojo lepo armado ponosna in jima želimo v novi sezoni veliko uspehov.

Skoro istočasno pa je pričel z novim programom tudi društveni PO, ki je otvoril prosvetno sezono v torek 10. t. m. s predavanjem filma »IX. vse-sokol. zlet v Pragi l. 1932.« pred polno Sokolsko dvorano. Pred začetkom predstave je izpregovoril preds. društva, PO brat prof. Jarc nekaj besed o Tyršovem Sokolstvu ter se spomnil tudi obemih 13 letnice našega žalostnega Koroškega plebiscita in s tem dostojno otvoril ta večer. Dne 9. in 10. popoldne pa so obiskale film tudi vse novomeške šole vseh vrst in tudi iz bližnjih okoliških šol je bilo mnogo navdušene šolske dece. Le žal pa moramo tudi tu konstatirati, da bi bila udeležba s strani našega dijaštva lahko večja, kar ni napravilo ravno usod-

Naš pravi domači izdelek

nega utisa, posebno, ko je bila vstopnina minimalna. Prosvetnemu odboru želimo v novem programu največ uspehov in številnega obiska! Zdravo!

Župa Osijek

ZUPSKO TAKMIČENJE 4 VI O. G.

Prema ovogodišnjim dispozicijama i zaključku zbora društvenih načelnika prisustvovala su ovogodišnjem župskom takmičenju samo vrste. Opseg takmičenja t. j. broj grana, letvice, upute i t. d. date su bile u propisima župskog trogodišnjeg plana.

U kategoriji članova muške i ženske dece takmičile su se samo pobedničke vrste iz okružnih takmičenja. U ostalim kategorijama sve prijavljene vrste.

Okružna takmičenja provela su sva okružja.

Pobedničke vrste članova i dece bile su sledeće:

Članovi: II skup.: Vinkovci — Osijek d. g. III skup.: Vrbanja — Podr. Slatina, Donji Miholjac, Vukovar, Osijek g. g. — Našice — Dakovo — Slav. Požega. IV skup.: Vinkovci — Sopje — Podr. Podgajci — Dalj — Erdevik — Slav. Brod — Osijek g. g. — Beli Manastir — Našice — Dakovo — Semeljci — Pleternica. V skup.: Vinkovci — Petrijevci — Brodski Varoš — Habjanovci — Beli Manastir — Cačinci — Budrovci — Selci. VI skup.: Vinkovci — Gornji Miholjac — Berkasovo — Osijek g. g. — Baranjsko Petrovselo — Velimirovac — Durdanci.

Muška deca starija: Vinkovci — Podr. Slatina — Valpovo — Vukovar — Osijek g. g. — Petlovac — Orahovica — Dakovo — Semeljci — Slav. Požega.

Muška deca mlada: Mirkovci — Belišće — Osijek d. g. — Beli Manastir — Našice — Strizivojna.

Zenska deca starija: Vinkovci — Podr. Slatina — Valpovo — Vukovar — Slav. Brod — Osijek d. g. — Petlovac — Durdanovci — Vel. Kapanica — Slav. Požega.

Zenska deca mlada: Vinkovci — Belišće — Osijek g. g. — Baranjsko Petrovo Selo — Strizivojna.

Igre muške dece: Vinkovci — Vukovar — Brodski Varoš — Osijek d. g. — Beli Manastir — Velimirovac — Slav. Požega.

Igre ženske dece: Vinkovci — Osijek g. g. — Petlovac — Vel. Kapanica — Slav. Požega — Županja.

Odaziv vrsta uopšte na župskom takmičenju vidi se iz sledećeg pregleda.

Broj takmičara (vrsta i pojedinaca) na župskom takmičenju: U I skupini naraštajaca 6 vrsta i 31 pojedinac, naraštajki 7 vrsta i 39 pojedinak, Svega 13 vrsta i 70 pojedinaca (-ki). U II skupini: Članova 2 vrste i 11 pojedinaca, članica 2 vrste i 12 pojedinak, naraštajaca 12 vrsta i 67 pojedinaca, naraštajki 6 vrsta i 36 pojedinak, Svega 22 vrste i 126 pojedinaca (-ki). U III skupini: 2 vrste članova i 50 pojedinaca, 4 vrste članica i 24 pojedinke, 4 vrste naraštajaca i 19 pojedinaca, 3 vrste naraštajki i 14 pojedinak, Svega u III skupini 20 vrsta i 107 pojedinaca. U IV skupini: 11 vrsta članova i 61 pojedinac, 1 vrsta članica i 5 pojedinak, naraštajaca 6 vrsta i 33 pojedinaca, Svega u IV skupini 18 vrsta i 99 pojedinaca (-ki). U V skupini: članova 7 vrsta i 33 pojedinaca, Svega u V skupini 7 vrsta i 33 pojedinaca. U VI skupini: članova 5 vrsta i 26 pojedinaca, Svega u VI skupini: 5 vrsta i 26 pojedinaca. Starije dece učestvovalo je: muške 11 vrsta i 88 pojedinaca, ženske 9 vrsta i 72 pojedinke, Svega 20 vrsta i 160 pojedinaca (-ki). Mlade dece: muške 4 vrste i 32 pojedinke i ženske 3 vrste i 24 pojedinke, Svega 7 vrsta i 56 pojedinaca (-ki). Svega je učestvovalo na takmičenju članova 34 vrste i 181 pojedinac, članica 7 vrsta i 41 pojedinak, naraštajaca 28 vrsta i 150 pojedinaca, naraštajki 16 vrsta i 89 pojedinak, muške dece 15 vrsta i 120 pojedinaca, ženske dece 12 vrsta i 96 pojedinak, Svega je, dakle, takmičilo 112 vrsta i 677 pojedinaca odnosno pojedinke.

ROSIJA - FONSIER • DRUŠTVO ZA OSIGURANJE I REOSIGURANJE • BEOGRAD

Brojevi 112 takmičarskih vrsta t. j. 677 takmičara govore sami. To je po opsegu do sada najveće takmičenje naše župe, a sigurno i jedno od najvećih župskih takmičenja u čitavom Savezu. Takmičenje dece — u koliko nam je poznato — nije bilo uopće izvedeno u našem Savezu.

Zbog usporedenja donosimo brojeve učesnika na župskim takmičenjima u 3 zadnje godine.

1930 godine učestvovalo je 6 članova, 2 članice, 10 naraštajaca, 6 naraštajki ili svega 24 učesnika. 1931 godine (slet u Vukovaru) 13 članova, 6 članica, 6 naraštajaca, 6 naraštajki ili svega 31 takmičar. 1932 godine (slet u Pragu) 4 naraštajaca i 3 naraštajke ili svega 7 takmičara. 1933 godine u Osijeku članova 34, članica 7, naraštajaca 28, naraštajki 16, muške dece 16, ženske dece 12 ili svega 112.

Takmičenje je bilo održano na letnjem vežbalištu Sokolskog društva Osijek u gornji grad osim takmičenja dece, koje je održano u Osjeckom velesajmu. Uredaj sprava, a naročito onih za laku atletiku, bio je uzoran, zahvaljujući marljivosti brata M. Sile, pod čijim nadzorom se uređivalo vežbalište. Početak takmičenja članova bio je u 6, a dece u 8 sati. Čitavo takmičenje završeno je u 13 i 1/2 časova, zahvaljujući dobroj organizaciji i upućenim sudcima.

Kako na takmičenju nije bio prisutan delegat T. O. Saveza, koji bi trebao da nam kaže kritičke stručne primedbe i ocenu samoga takmičenja, prisiljeni smo, da ostanemo kod opisa samog takmičenja.

Sami pak smatramo župsko takmičenje najveće ovogodišnje naše tehničko delo.

POLOŽILI DRUŠTVENI PREDNJAČKI TEČAJ

U Sokolskoj župi Osijek položili su društveni prednjački ispit sledeća braća i sestre i to: u Slavonskoj Požegi dne 8 i 9 aprila o. g.: br. Bosanac Uroš, Maričić Branko, Pavlović Radomir, Varadin Petar, te s. Hrkalović Leposava, Janković Katica, Mravak Vera i Pjevac Drinka — u Osijeku d. g. dne 5 i 6 maja o. g.: br. Pourača Miloš, Palić Ivan, Šnajder Franjo, Drabek Stjepan i Kovačević Eugen — u Osijeku g. g. dne 6 i 7 maja o. g.: s. Bukvić Jozefina, Kokić Natalija, Sal Anica, Savadinović Kovinka, Šepor Katica, Tomić Kajka i Litobac Justina — svi s ocenom sposoban za prednjačkog pomoćnika, odnosno pomoćnicu.

Župa Sušak - Rijeka

SOKOLSKO DRUŠTVO CRIKVENICA

Naše Sokolsko društvo u zadnje vreme počelo je vrlo agilno da radi i napreduje, kako u tehničkom, tako i u prosvetnom i organizatornom smeru. Sokolana je dnevno puna i u njoj se ori pesma našeg podmlatka i naraštaja. I članstva je svaki dan sve više i više.

Glavni rad društva je uperen u akciju za gradnju sokolskog doma, te je u tu svrhu osnovan posebni finansijski i građevni odbor.

Sam finansijski odbor na čelu s bratom Antom Turinom, na prvoj svojoj sednici sakupio je lepu svoticu za dom.

Brat Turina položio je odmah u gotovom 500 Din, brat Škarica Vinko 500 Din, brat Brož Franjo izjavljuje da doprinese 1000 Din, brat Župan Mate 1000 Din, brat Pažić Mirko 500 Din, a mnoga braća doprinese mesečno po 30, 40 i više dinara. Braćo i sestre, ugledajmo se u njih!

Dne 8 o. m. bila je konferencija prosvetara Vinodolsko-uskočkog okruga u Crikvenici na kojoj su bili izaslanici bratske župe braća Bačić i Šepić iz Sušaka.

Na konferenciji su tretirana pitanja prosvetnog karaktera. Tražilo se je načina kako bi taj rad bio što uspešniji, složniji i jednoobrazniji.

† Brat Lukež Matko

U četvrtak dne 5 oktobra 1933 god. nakon kratke, ali teške bolesti zaklopio je za uvek umorne oči u karlovačkoj bolnici naš brat Lukež Matko, činovnik na sreću, daleko od svoje porodice. Pokop brata Lukeža izvršen je na karlovačkom groblju u subotu 7 oktobra.

Brat Lukež igrao je vidnu ulogu u predratnom Sokolstvu u našoj Liburniji i Istri. Bio je dogodišnji tajnik Viteziceve župe u Volovskom-Opatiji.

U Kastav došao je pokojni brat Lukež u vreme našeg oslobođenja, 1921 godine, s br. Aničićem Ivom, sadašnjim sreskim načelnikom u Splitu, u početku kao čin. kr. kot. ispostave u Kastvu, a kasnije službovao je kao činovnik sresa kastavskog, dok ga nije kruta i nemilosrdna smrt otrgala iz naše sredine i toliko mu ljubljene obitelji.

Pokojni brat Lukež bio je poznat kao vrlo sposoban, savestan i nada sve marljiv činovnik. Sve svoje sile posvećivao je uredu, svojoj obitelji, i usto i mnogim kulturno-nacionalnim društ-

vima. Nabavljajući zadrugu drž. činovnika ima da zahvali svoj prosperitet ponajviše pok. br. Lukežu.

U našem društvu pok. brat vršio je dugi niz godina dužnost odbornika i revizora, a i inače svojim dobrim savetima i umesnim prigorovima koristio je mnogo napretku našega društva.

Pokojni brat Matko ostavlja ucviljenu suprugu našu sestru Elviru i dve neopskrbljene devojčice. Dé

SOKOLSKO DRUŠTVO KRK

20 prošlog meseca započela je svojim radom ovdje prosvetna škola za novoupišano članstvo. Škola radi dva puta sedmično, a pohađa ju 18 nove braće (većinom finansi i ostali činovnici koji do sada još nisu bili u Sokolu). Predavače se historija Sokolstva (br. Frleta), ideologija SKJ (br. Žic), Zašto vežbamo? (br. J. Uračić), organizacija i administracija (br. Wenzler). Sva predavanja, lepo izrađena, poslao je ŽPO.

U odboru je primljeno, da se poduzmu koraci kako bi se u Tirševu parku postavilo i brončano poprseje Tirša.

Župa Šibenik - Zadar

SOKOLSKO DRUŠTVO MANDALINA

Mandalinski Soko posetio je sa 67 svojih izletnika 10 IX slet naše župe u Drišu. Nastupile su sve kategorije. Četvorica braće su se natekali u ovom postigla znatan uspeh. Na slet sokolskih četa u Knin I X otišlo je malo članova, jer su se na brojnim izletima i sletovima ove godine istrošili.

Moramo spomenuti i svečanost prigodom otvorenja našeg letnjeg vežbališta 8 IX. Lepo uređeno, sjajno rasvetljeno, bilo je onu večer brojno posjećeno od publike i članova. Sudelovala je i glazba kr. mornarice. Star. Vlahović održao je prigodni govor. Nastupile su u vežbama sve kategorije. Do pola noći trajalo je veselo raspoloženje uz razne zabave i ples. Uspeh je bio vrlo dobar i moralno i materijalno. Ali ovaj višak samo je sitnica prema trošku učinjenim za ravnanje, zidanje, nasipanje i ogradu vežbališta, što je pozobalo do 20.000 Din. Veliku zahvalnost gojimo prema komandantima Mornarske komande i Izvidničke komande gg. Angjeli i Rajhembergu te šefu građevne sekcije inž. Mariću. Oni su pomogli u svemu u čemu su mogli.

Sada se povlačimo u školsku prostoriju da preko jeseni i zime vežbamo nove vežbe za jubilarni slet u Zagrebu i II pokrajinski u Sarajevu.

Sokolsko društvo Mandalina pohađio je 11 oktobra o. g. odaslanik br. Saveza arhitekt br. Karunović. Pregledava neke sokolske domove u primorju, pa je na molbu starešine Vlahovića pohađio i Mandalinu. Tako je ovaj brat imao prigodu da vidi u kako nepovoljnim prilikama radimo, kakve žrtve moramo doprinasti da izvršimo svoje sokolske dužnosti, i kakvom su ljubavlju prožeti naši vežbači, kad uza sve ovo moraju doprinasti i osetljive novčane žrtve, da se smognu sredstva za neophodne naše potrebe. Video je kako smo velikim troškom, trudom i samopregorom uredili naše letnje vežbalište i smestili na njemu sve potrebite sprave. Pregledao je i zemljišnu česticu, koja je vlasništvo našeg Sokola, a gde nameravamo graditi naš sokolski dom. Zemljište ima površine 480 m², a udaljeno je od letnjeg vežbališta 20 m preko ceste. Brat će Korunović najbolje moći da prosudi naše stanje, naše potrebe i da svojim stručnim i sokolskim zagovorom pomogne i kod br. Saveza i kod vlasti, da nam se za gradnju doma udeli jedna obilna pripomoć. Mi ćemo za ovu svrhu do konca ove godine imati osiguranih 15.000 Din. Naš Soko zaslužuje da mu se pomogne. Zasluguje njegov 30 god. sokolski i nacionalni rad, svest njegovih članova, njihova ljubav i požrtvovnost za sokolsku ideju, za narodno i državno jedinstvo, osvedočeno Jugoslovenstvo, kojemu su ostali verni i u najtežim danima austrijskog terora i italijanskog zuluma.

Na letnjem vežbalištu nameravamo podignuti, u južnom delu, daščaru. Zimi će nam služiti za držanje sprava, a leti ćemo u sredinu smestiti pozornicu, u jednom krilu svlačionicu i spremu za vežbačke potrebe, a u drugom kupku s tušem.

Župa Varaždin

SOKOLSKA ČETA DONJI VIDOVEC

1 oktobra o. g. održala je nov osnovana četa Donji Vidovec svoj prvi javni nastup uz sudelovanje bratskih društava iz Kotoribe i Donje Dubrave. Nastupile su ove kategorije: 1) Muška deca iz Kotoribe (20); 2) Ženska deca iz Kotoribe (16); 3) »Petka« članovi iz Donje Dubrave; 4) Vežbe s puškama, deca iz Kotoribe (9); 5) Ženski naraštaj iz Kotoribe (6); 6) Članovi Donji Vidovec (16); 7) Muški naraštaj Donji Vidovec (14); 8) Preča — Donja Dubrava; 9) Skupine — Donji Vidovec. Odigrana je i odbojka između društva

Kotoriba i čete Donji Vidovec. Ovim prvim svojim vrlo uspešnim nastupom dokazala je ta nova četa da ima puno uslova za opstanak i daljni razvitak.

Župa Vel. Bečkerek

SOKOLSKO DRUŠTVO VRŠAC

Osnivnje Sokolske čete u Gudurici

8 oktobra o. g. po podne osnovana je u selu Gudurici Sokolska četa. Za ovo osnivanje vladalo je još od ranije u gradanstvu veliko interesovanje, te su se mnogi još ranije i upisali. Tamošnja inteligencija radila je veoma energično, samo da što pre dode do osnivanja.

Iz Vršca je otišao veliki broj Sokola i Sokolice s članovima uprave i muzikom. Sokoli su išli na 18 kola. Pred selom Sokole su dočekali tam. Sokoli, vatrogasci, pev. društvo, inteligencija i mnoštvo gradanstva. Posle toga prešli su tamošnji članovi s članovima uprave iz Vršca u veliku salu, gde se je imala održati osnivačka skupština.

U prisustvu velikog broja članova i delegata, skupštinu je pozdravim govorom otvorio predsednik privr. Odb. br. Jovan Verner, iznoseći radost svih Guduričana, da je došlo do osnivanja sok. čete. Poziva sve prisutne, da što intenzivnije rade u četi, i time pokažu da su odani i verni Nj. Vel. Kralju i velikoj Jugoslaviji. Na kraju poziva sve prisutne da kliknu: »Da živi Nj. Vel. Kralj Aleksandar I i Nj. Kr. Vis. Prest. Petar«, što svi prihvaćaju s dugim klicanjem.

Posle toga je pročitana lista nove uprave, koja je s akklamacijom primljena, i to: starešina br. I. Kunert, predsednik, zam. starešine br. I. Terzić, beležnik, tajnik br. V. Kozlov, načelnik br. D. Vujić, učitelj, prosv. br. B. Em, upr. osn. škole i ostali članovi uprave. Zatim je u ime Sokolskog društva Vršac najmlađu Sokolsku četu pozdravio br. Radoslav Stojanović, zam. star., te im je izneo sve sokolske dužnosti i prava. Posle toga govorio je u ime Sokolske župe Vel. Bečkerek br. Emil D. Stojadinović, član uprave župe, čestitajući najmlađoj braći. Nakon toga formirala se povorka, te se prešlo kroz selo do vežbališta, gde je održana javna vežba, u kojoj su učestvovali Sokoli iz Vršca i iz novooosn. čete. Sve su tačke izvedene na opšte zadovoljstvo publike.

Javnoj vežbi prisustvovao je veliki broj publike, a primećen je veliki broj seljaka iz okoline. Naročito je bilo mnogo Rumuna iz obližnjeg sela Markovca. E. S.

Za jesensku sadnju nudam voćna stabla visoka i patuljasta u najboljim sortama kao i špargljeve biljke u svakoj količini dok traje zaliha. Za sortu i zdravost jamčim.

M. MARETIĆ
Ljubljana, Levčeva ul. 11

»Spomen - kline«
Eksere
za osvećenje sokolske zastave
najbolje i jeftino izrađuje
MIRKO ŠMATI, graver
Beograd, Terazije 1
451-41

Iv. Brunčič
pleskar in ličar
se toplo priporoča vsem
cenj. naročnikom. — Delo
solidno! — Cene zmerne!
TELEFON št. 3476
Ljubljana
Kolodvorska ulica 23

KLIŠETE
vseh vrst po
fotografijah
ali risbah
izvrsne
najsolidnije
KLIŠARNA ST-DEU
LJUBLJANA, DALMATINOVAT
419-41

ŠIRITE SOKOLSKU
!! ŠTAMPU: !!
»SOKOLSKI GLASNIK«
»SOKO«, »SOKOLIĆ« i
»NAŠU RADOST«

Vse tiskovine za sokolska društva, potrebne knjige za sokolske knjižnice, vabila, letake, lepake za sokolske prireditve Vam izdela Učiteljska tiskarna. Tiska šolske, mladinske, leposlovne in znanstvene knjige, časopise, revije, vizitke, bloke, račune, jedilne liste, posmrtnice in mladinske liste. Ilustrira knjige v eno- in večbarvnem tisku. / Lastna tvornica šolskih zvezkov. Knjigovoznica. Oddelek za učila z veliko zalogo slik naših velmož

KNJIGARNA
V LJUBLJANI
PODRUŽNICA
V MARIBORU
Tyrševa ulica št. 44

UČITELJSKA TISKARNA

V LJUBLJANI, FRANČIŠKANSKA 6

PRVA JUGOSLOVENSKA INDUSTRIJA
ŠPORTSKIH POTREPŠTINA

M. DRUCKER

Zagreb, Ilica 39
Beograd, Pasaž
Akademije Nauka

Vlastiti proizvod lako-atletskih sprava. Lopte za odbojku, medicinka, košarka, lopte za bacanje itd.

ZAHTJEVAJTE BESPLATNE CJENIKE!

450-40

Oglašuje u »Sokolskom glasniku«

Širite sokolsku štampu!
Svako sokolsko društvo, svaki član i svaka članica
treba da nabavi

Sokolsku knjižnicu

I. sveska:	E. Gangl: O sokolski ideji.
II. "	Ing. Lado Bevc: Sokolsko prosvetno delo.
III. "	Dr. Miroslav Tyrš: Naš zadatak, smer i cilj.
IV. "	Vekoslav Bučar: Dr. Ivan Oražen.
V. "	Dr. Miroslav Tyrš: Sokolska gesla.
VI. "	Jan Pelikan: Dr. Miroslav Tyrš.
VII. "	Jan Křen: Cilj sokolskih težanj.
VIII. "	E. Gangl: Tyrševo Sokolstvo. (Sloven. tekst.)
VIII. a "	Isto. (Srpsko-hrvatski tekst.)
IX. "	Dr. Niko Mrvoš: Pogledi i misli dr. Miroslava Tyrša.

Svaka sveska stoji 3 Din

PUTEVI I CILJEVI

U tvrdom povezu 8 Din

Franjo Mačus:

ODBOJKA (VOLLEY BALL)

U kartonu 12 Din

Franjo Malin:

Praktički udžbenik češkog jezika.

U kartonu 15 Din

Dr. Viktor Novak:

SVESLOVENSKA MISAO

U kartonu 9 Din

Miroslav Ambrožič:

METODIKA SOKOLSKJE VZGOJE

U tvrdom povezu 36 Din

Franjo Malin:

ČEHOSLOVACI I ČEHOSLOVAČKA

U kartonu 15 Din

Jugoslovenska Sokolska Matica

Ljubljana, Narodni dom

418-41

Telefon 25-43 / Račun poštanske štedionice Ljubljana 13.831